

## 34-OJI JAUNŲJŲ FIZIKŲ OLIMPIADA

X klasė

II ratas

1. Iš krūvos ant stalo sudėtų vienodų popieriaus lapų vidurio horizontaliu pagreičiu  $a$  traukiamas vienas lapas. Kaip judės kiti popieriaus lapai, jei tarp jų ir tarp apatinio lapo ir stalo trinties koeficientas  $\mu$ ?

### Sprendimas

Tegul traukiame  $k$  – ajį nuo viršaus lapą. Panagrinėkime jėgas, veikiančias  $(k+1)$  – ajį lapą. Jį stengsis išjudinti trinties jėga  $F_1$ , veikianči tarp  $k$  – ojo ir  $(k+1)$  – ojo lapų. Jos dydį aprašo formulė

$$F_1 = k\mu mg, \quad (1)$$

kur  $m$  – vieno lapo masė. Iš kitos pusės, judėjimą stabdys trinties jėga tarp  $(k+1)$  – ojo ir  $(k+2)$  – ojo lapų. Jos maksimali vertė

$$F_2 = (k+1)\mu mg. \quad (2)$$

Palyginę (1) ir (2), matome, kad visuomet  $F_2 > F_1$ . Taigi  $(k+1)$  – asis ir visi kiti apatiniai lapai liks vietoje.

Analogiškai panagrinėkime jėgas, veikiančias  $(k-1)$  – ajį lapą. Jėga, kuri stengsis suteikti šiam lapui pagreitį:

$$F_3 = (k-1)\mu mg. \quad (3)$$

Maksimali jėga, stabdanti judėjimą

$$F_4 = (k-2)\mu mg. \quad (4)$$

Pasinaudoję antruoju Niutono dėsniumi,  $(k-1)$  – ajam lapui užrašome

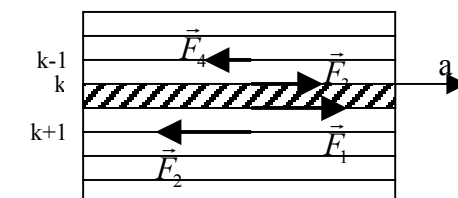
$$ma_1 = F_3 - F_4 = \mu mg, \quad (5)$$

kur  $a_1$  – pagreitis, kuriuo judės nagrinėjamas lapas. Iš (5) turime

$$a_1 = \mu g. \quad (6)$$

Bet judėjimas tokiu pagreičiu bus galimas tik tuomet, kai  $a > \mu g$ . Jeigu  $a \leq \mu g$ , praslydimo tarp  $k$  – ojo ir  $(k-1)$  – ojo lapų nebus, ir  $(k-1)$  – asis lapas judės kartu su  $k$  – uoju.

Atsakymą galima suformuluoti taip. Iš vienodų lapų krūvos vidurio horizontalia kryptimi pagreičiu  $a$  traukiant lapą apatiniai lapai liks vietoje. Viršutinių lapų judesys priklausys nuo  $a$  dydžio. Jeigu  $a > \mu g$ , viršuje esantys lapai judės pagreičiu  $a_1 = \mu g$ . Jeigu  $a \leq \mu g$ , tai viršutiniai lapai kartu su traukiamuoju lapu judės pagreičiu  $a$ .



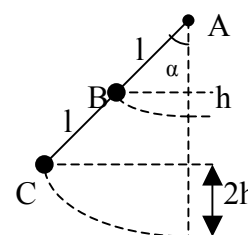
2. Nesvaraus strypo viduryje ir viename gale yra pritvirtinti nedideli vienodos masės kūnai. Sistema gali sukti apie horizontalią ašį, einančią per kitą strypo galą. Sistema atlenkiama  $60^\circ$  kampu ir paleidžiama. Koks įtempimo jėgų atskirose strypo dalyse santykis, kai sistema pereina pusiausvyrą būseną?

### Sprendimas

Tegul sistema atlenkiama kampu  $\alpha$  nuo pusiausvyros padėties (1 pav.). Kūnų masę pažymėkime  $m$ , o strypo ilgį –  $2l$ . Tuomet aukštis  $h$ , į kurią pakilo kūnas B, išreiškiamas taip:

$$h = l(1 - \cos \alpha) = 2l \sin^2 \frac{\alpha}{2}. \quad (1)$$

Atlenkiant kūnas C pakeliamas į aukštį  $2h$ . Sutinkamai su energijos tvermės dėsniumi, sistemai einant per pusiausvyros būseną, galioja lygybė



1 pav.

$$mgh + 2mgh = \frac{mv_B^2}{2} + \frac{mv_C^2}{2}, \quad (2)$$

kur  $v_B$  ir  $v_C$  – atitinkamų kūnų linijiniai greičiai. Akivaizdu, kad galioja sąryšis

$$v_C = 2v_B. \quad (3)$$

Pasinaudoję (1) ir (3), iš (2) randame

$$v_B = 2\sqrt{\frac{3}{5}gl \sin \frac{\alpha}{2}}, \quad (4)$$

$$v_C = 4\sqrt{\frac{3}{5}gl \sin \frac{\alpha}{2}}. \quad (5)$$

Stypo įtempimas atkarpoje BC (2 pav.) turi kompensuoti kūno C sunkio jėgą bei suteikti šiam kūnui įcentrinį pagreitį. Taigi

$$T_2 = mg + \frac{mv_C^2}{2l},$$

iš kur, pasinaudoję (5), randame

$$T_2 = mg \left[ 1 + \frac{24}{5} \sin^2 \frac{\alpha}{2} \right]. \quad (6)$$

Atkarpoje AB strypas bus stipriau įtemptas, nes jam papildomai dar teks kompensuoti kūno B sunkio jėgą ir suteikti jam įcentrinį pagreitį

$$T_1 = T_2 + mg + \frac{mv_B^2}{l}.$$

Pasinaudoję (4) ir (6), gauname

$$T_1 = mg \left[ 2 + \frac{36}{5} \sin^2 \frac{\alpha}{2} \right].$$

Taigi ieškomasis santykis

$$\eta = \frac{T_1}{T_2} = \frac{2 + \frac{36}{5} \sin^2 \frac{\alpha}{2}}{1 + \frac{24}{5} \sin^2 \frac{\alpha}{2}} = \frac{10 + 36 \sin^2 \frac{\alpha}{2}}{5 + 24 \sin^2 \frac{\alpha}{2}}.$$

Įstatę sąlygoje duotą  $\alpha$  vertę, gauname

$$\eta = \frac{19}{11}.$$

**3. Raskite maksimalią idealiųjų dujų temperatūrą procesui  $p = p_0 - \alpha V$ , kur  $p_0$  ir  $\alpha$  – konstantos,  $V$  – vieno molio tūris.**

**Sprendimas**

Iš Mendelejevo – Klapeirono lygties idealiųjų dujų vienam moliiui turime

$$pV = RT. \quad (1)$$

Iš čia

$$T = \frac{pV}{R}. \quad (2)$$

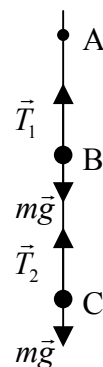
Sąlygoje duota, kad nagrinėjamam procesui galioja sąryšis

$$p = p_0 - \alpha V. \quad (3)$$

Pasinaudoję juo, iš (2) gauname

$$T = \frac{(p_0 - \alpha V)V}{R}. \quad (4)$$

Nesunku įsitikinti, kad ši priklausomybė turi maksimumą. Jam nustatyti, randame  $T$  išvestinę pagal  $V$  ir prilyginame ją nuliui:



2 pav.

$$\frac{dT}{dV} = \frac{p_0 - 2\alpha V}{R} = 0.$$

Iš čia tūris  $V_m$ , kuriam esant temperatūra yra maksimali

$$T_m = \frac{p_0}{4\alpha R}.$$

4. Į indą, kuriame yra 40g vandens, įdedama dugnu aukštyn plonų sienelių cilindro formos stiklinė, kurios aukštis 10cm, diametras 6cm. Iki kokios mažiausios temperatūros turi būti įkaitinta stiklinė, kad jai ataušus iki aplinkos temperatūros 24°C į ją būtų ištrauktas visas vanduo? Garavimo, paviršiaus ir stiklinės plėtimosi nepaisyti. Atmosferos slėgis 10<sup>5</sup>Pa, vandens tankis 1000kg/m<sup>3</sup>, laisvojo kritimo pagreitis 10m/s<sup>2</sup>.

### Sprendimas

Pažymėkime stiklinės aukštį  $H$ , diametrą  $d$ , aplinkos temperatūrą  $T_0$ , atmosferos slėgį  $p_0$ , vandens tankį  $\rho$ , vandens masę  $m$ .

Dujoms stiklinėje galioja dujų būvio lygtis

$$\frac{p_0 V_0}{T} = \frac{pV}{T_0}, \quad (1)$$

kur  $p$  – dujų slėgis, ištraukus vandenį,  $T$  – ieškomoji temperatūra.

$$V_0 = \frac{1}{4} \pi d^2 H, \quad (2)$$

$$V = V_0 - \frac{m}{\rho}. \quad (3)$$

Čia  $V_0$  – stiklinės tūris,  $V$  – dujų tūris, joms ataušus. Kai visas vanduo yra ištraukiamas į stiklinę, dujų slėgis stiklinėje sumažėja dydžiu, lygiu ištraukto vandens stulpelio svoriui:

$$p = p_0 - \frac{4mg}{\pi d^2}. \quad (4)$$

Istatę (2), (3) ir (4) į (1), randame

$$T = T_0 \frac{1}{\left(1 - \frac{4mg}{\pi d^2 p_0}\right) \left(1 - \frac{4m}{\pi d^2 \rho H}\right)}.$$

Iš čia, pasinaudoję sąlygoje duotais duomenimis, apskaičiuojame

$$T = 350K = 87^\circ C.$$

5. Į vieną termosą įpilta 1 litras karšto raudonai nudažyto vandens, kurio temperatūra  $t_1=85^\circ C$ , o į kitą termosą – 1 litras vėsais mėlynai nudažyto vandens, kurio temperatūra  $t_2=21^\circ C$ . Kaip, nenaudojant pašalinių energijos šaltinių, sušildyti litrą mėlynai nudažyto vandens iki temperatūros, aukštesnės už 58°C, turint galimybę naudotis tuščiu plonasieniu mėgintuvėliu ir trečiu tuščiu termosu. Laikyti, kad indų šiluminės talpos labai menkos, kad raudonai ir mėlynai dažyto vandens šiluminės talpos vienodos ir nepriklauso nuo temperatūros.

### Sprendimas

Į mėgintuvėlį įpilame  $n$  – tają dalį raudonojo vandens ( $t_r=85^\circ C$ ) ir jį įleidžiame į termosą su mėlynuoju vandeniu ( $t_m=21^\circ C$ ). Nusistovėjus termodinaminei pusiausvyrai, mėlynojo vandens temperatūra bus  $t_1$  ir jos reikšmę galime rasti iš šilumos balanso lygties

$$mc(t_1 - t_m) = \frac{m}{n} c(t_r - t_1). \quad (1)$$

Pertvarkę (1), turime

$$t_1 = \frac{n}{n+1} t_m + \frac{1}{n+1} t_r. \quad (2)$$

Atvėsusį raudonąjį vandenį išpilame į trečiąjį termosą, į mėgintuvėlį įpilame antrąją  $n$  – tąją dalį raudono vandens ir vėl mėgintuvėlį įmerkiame į mėlynąjį skystį. Šilumos balanso lygtis šiuo atveju tokia

$$mc(t_2 - t_1) = \frac{m}{n}c(t_r - t_2),$$

iš kur

$$t_2 - t_1 = \frac{t_r - t_2}{n}.$$

Įstatę  $t_1$  iš (1), randame

$$t_2 \left( \frac{n}{n+1} \right)^2 t_m + \left[ \frac{n}{(n+1)^2} + \frac{1}{n+1} \right] t_r.$$

Nesunku įsitikinti, kad po trečiojo analogiško veiksmo mėlynojo vandens temperatūra  $t_3$  bus:

$$t_3 = \left( \frac{n}{n+1} \right)^3 t_m + \left[ \frac{n^2}{(n+1)^3} + \frac{n}{(n+1)^2} + \frac{1}{n+1} \right] t_r.$$

Taigi, pakartojus aprašytą veiksmą visus  $n$  kartų, mėlynojo vandens temperatūrai  $t_n$  turėsime

$$t_n = \left( \frac{n}{n+1} \right)^n t_m + t_r \sum_{j=1}^n \frac{n^{j-1}}{(n+1)^j}. \quad (3)$$

Šioje lygybėje po sumos ženklų turime geometrinę progresiją  $S_n$ :

$$S_n = 1 - \left( \frac{n}{n+1} \right)^n.$$

Įstatę tai į (3), gausime

$$t_n = \left( \frac{n}{n+1} \right)^n (t_m - t_r) + t_r. \quad (4)$$

Pabandykime surasti, koks turi būti  $n$ , kad  $t_n$  būtų lygi  $58^\circ\text{C}$ . Tam į (4) lygybę įrašome sąlygoje duotas  $t_m$  ir  $t_r$  vertes:

$$58 = \left( \frac{n}{n+1} \right)^n (21 - 85) + 85.$$

Iš čia

$$\left( \frac{n}{n+1} \right)^n = \frac{27}{64}.$$

Matome, kad ši lygybė galioja, kai  $n=3$ . Tai reiškia, kad, norint gauti mėlynojo vandens temperatūrą, didesnę už  $58^\circ\text{C}$ , turime imti  $n>3$ .

Galima įsitikinti, kad analogišką rezultatą gautume, jei dalintume mėlynąjį vandenį į  $n$  dalių, tas dalis šildytume raudonajame vandenyje ir po to išpylinėtume į trečiąjį termosą.

### III turas

6. Akmuo, kurio masė  $M=300\text{kg}$ , guli horizontalioje plokštumoje atstumu  $L=20\text{m}$  nuo bedugnės krašto. Prie akmens pritvirtinta virvė, permesta per lygų iškyšulį. Virvė lipa beždžionė. Kokiu pastoviu (Žemės atžvilgiu) pagreičiu turi lipti beždžionė, kad suspėtų pakilti ankščiau, negu nukris akmuo? Pradinis atstumas nuo beždžionės iki iškyšulio  $H=50\text{m}$ , o jos masė  $m=30\text{kg}$ . Trinties koeficientas tarp akmens ir plokštumos  $\mu=0,2$ .

#### Sprendimas

Pažymėkime akmens pagreitį  $a_2$ , o beždžionės –  $a_1$ . Laikus  $t_1$  ir  $t_2$ , per kuriuos beždžionė ir akmuo pasieks bedugnės kraštą, galėsime rasti iš lygybių

$$H = \frac{a_1 t_1^2}{2}, \quad L = \frac{a_2 t_2^2}{2}. \quad (1)$$

Iš šių lygybių apskaičiuavę  $t_1$  ir  $t_2$ , gauname

$$\frac{t_1}{t_2} = \sqrt{\frac{H a_2}{L a_1}}. \quad (2)$$

Pažymėję virvės įtempimo jėgą  $T$ , akmens ir beždžionės judesį galima aprašyti lygtimis

$$Ma_2 = T - \mu Mg, \quad (3)$$

$$ma_1 = T - mg. \quad (4)$$

Iš (4) išsireiškę  $T$ , įstatę  $T$  išraišką į (3) ir padalinę gautą lygybę iš  $Ma_1$ , turime

$$\frac{a_2}{a_1} = \frac{m}{M} + \left( \frac{m}{M} - \mu \right) \frac{g}{a_1}. \quad (5)$$

Iš sąlygoje duotų duomenų seka, kad nagrinėjamu atveju skliaustuose esantis dydis yra neigiamas. Taigi, esant bet kokiai  $a_1$  vertei ( $a_1$  ir  $a_2$ , kaip seka iš (1), negali turėti neigiamų verčių), galioja nelygybė

$$\frac{a_2}{a_1} < \frac{m}{M}.$$

Pasinaudoję ja, vietoje (2) galime užrašyti

$$\frac{t_1}{t_2} < \sqrt{\frac{H m}{L M}}. \quad (6)$$

Įstatę į (6) išraišką sąlygoje duotus dydžius, turime  $\frac{t_1}{t_2} < 0,5$  arba  $t_2 > t_1$ . Taigi, nepriklausomai nuo to, koku pagreičiu lips beždžionė, bedugnės kraštą ji pasieks anksčiau, negu akmuo.

**7. Strypelis gali sukintis horizontalioje plokštumoje apie vertikalią ašį, einančią per strypelio galą. Atstumu  $r$  nuo ašies ant strypelio yra užmautas žiedas. Trinties koeficientas tarp strypelio ir žiedo  $\mu$ . Strypelis pradėdamas sukintis pastoviai greitėjančiai. Žiedo tangentinis pagreitis yra  $a$ . Raskite, kokiam kampiniams greičiui esant žiedas pradės slysti.**

### Sprendimas

Tegul žiedas, kurio masė  $m$ , pakabintas strypelio taške A. Įcentrinį pagreitį žiedui suteikia rimties trinties jėga

$$F_t = \mu N, \quad (1)$$

kur  $N$  – žiedo slėgio į strypą jėga. Ji susideda iš žiedo sunkio jėgos  $mg$  ir jėgos  $-ma$ , kuri yra jėgos, suteikiančios žiedui tangentinį pagreitį, atoveiksmio jėga. Kadangi šios jėgos statmenos, turime

$$N = \sqrt{(ma)^2 + (mg)^2} = m\sqrt{a^2 + g^2}. \quad (2)$$

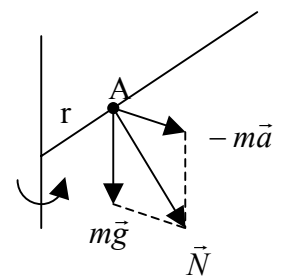
Kampinį greitį, kuriam esant žiedas pradės slysti, rasime sulyginę įcentrinę jėgą su ramybės trinties jėga

$$ma_{ic} = m\omega_0^2 r = \mu N = \mu m\sqrt{g^2 + a^2}.$$

Iš čia

$$\omega_0 = \sqrt{\frac{\mu\sqrt{g^2 + a^2}}{r}}.$$

Sukantis didesniu kampiniu greičiu, negu  $\omega_0$ , žiedas pradės slysti ir nulėks nuo strypo.



8. Vertikalus  $2H$  ilgio stiklinio vamzdelio apatinis galas užlydytas, o viršutinis atviras. Apatinėje vamzdelio dalyje  $H$  yra idealiosios dujos, o viršutinę pusę užima gyvsidabris. Kokį šilumos kiekį reikia suteikti dujoms, kad jos išstumtų visą gyvsidabri? Išorinis slėgis, išreikštas gyvsidabrio stulpelio aukščiu, lygus  $H$ , vamzdelio skerspjūvio plotas  $S$ , gyvsidabrio tankis  $\rho$ . Šilumos perdavimo vamzdeliui bei gyvsidabriui nepaisykite.

**Sprendimas**

Užrašome dujų būvio lygtį dujoms proceso pradžiai ir pabaigai (1 pav.):

$$\frac{p_1 V_1}{T_1} = \frac{p_3 V_3}{T_3}.$$

(1)

Pažymėję išorinį slėgį  $p_0$ , iš uždavinio sąlygos turime

$$p_1 = p_0 + \rho g H = 2p_0,$$

$$p_3 = p_0,$$

$$V_1 = SH,$$

$$V_3 = 2SH.$$

Įstatę visus šiuos dydžius į (1) lygybę, gauname

$$T_1 = T_3. \tag{2}$$

Iš I termodinamikos dėsnio turime

$$Q = \Delta U + A, \tag{3}$$

kur  $Q$  – dujoms suteiktas šilumos kiekis,  $\Delta U$  – dujų vidinės energijos pokytis,  $A$  – dujų atliktas darbas. (2) sąlyga rodo, kad proceso metu dujų vidinė energija nepakito, t.y.,  $\Delta U=0$ . Taigi iš (3) seka

$$Q = A. \tag{4}$$

Dujų slėgis nuo dujų stulpelio aukščio  $h$  (1 pav.) priklauso taip

$$p = p_0 + \rho g(2H - h).$$

Iš čia seka, kad jėga, kuria dujos slėgia gyvsidabri, nuo  $h$  priklauso tiesiškai:

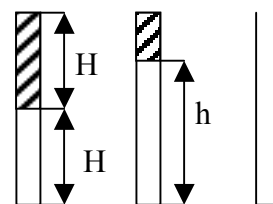
$$F = pS = [p_0 + \rho g(2H - h)]S.$$

Ši priklausomybė parodyta 2 pav. Darbas, kurį atliks besiplėsdamos dujos, lygus brėžinyje užštrichuotam plotui:

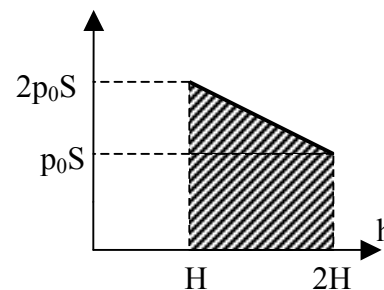
$$A = \frac{2p_0S + p_0S}{2} H = \frac{3}{2} p_0HS. \tag{5}$$

Kadangi sąlygoje duota, kad  $p_0 = \rho g H$ , iš (4) bei (5) turime

$$Q = A = \frac{3}{2} \rho g H^2 S.$$



1 pav.



2 pav.

9. Dviejų skirtingų laidininkų masės ir varžos vienodos. Kiek kartų skiriasi jų ilgiai?

**Sprendimas**

Medžiagų, iš kurių padaryti laidai, tankius pažymėsime  $d_1$  ir  $d_2$ , savitąsias varžas –  $\rho_1$  ir  $\rho_2$ , ilgius –  $l_1$  ir  $l_2$  ir skerspjūvio plotus –  $S_1$  ir  $S_2$ . Sutinkamai su sąlyga, tarp šių dydžių galios lygybės

$$d_1 S_1 l_1 = d_2 S_2 l_2, \tag{1}$$

$$\rho_1 \frac{l_1}{S_1} = \rho_2 \frac{l_2}{S_2}. \tag{2}$$

Sudauginę (1) ir (2) lygybes ir gautą išraišką pertvarke, randame

$$\frac{l_1}{l_2} = \sqrt{\frac{\rho_2 d_2}{\rho_1 d_1}}.$$

**10. Esant nominaliai tinklo įtampai, lygintuvas su termoregulatoriumi periodiškai įsijungia vienai minutei, palaikydamas beveik pastovią temperatūrą. Tinklo įtampai sumažėjus 10%, šis laikas padidėja iki 2min. Kokia turėtų būti tinklo įtampa, kad termoregulatorius dar sugebėtų palaikyti šią temperatūrą?**

**Sprendimas**

Tegul, esant tinklo nominalinei įtampai  $U_0$ , regulatorius įsijungia laikui  $t_0$ , o sumažėjus tinklo įtampai iki vertės  $U_1$  – laikui  $t_1$ . Šilumos kiekis, kurį išskirs elektros srovė lygintuve vieno įjungimo metu, šiais dviem atvejais bus

$$\left. \begin{aligned} Q_0 &= \frac{U_0^2 t_0}{R}, \\ Q_1 &= \frac{U_1^2 t_1}{R}. \end{aligned} \right\} \quad (1)$$

Čia  $R$  – lygintuvo spiralės varža. Šitas šilumos kiekis bus sunaudojamas lygintuvo temperatūrai pakelti dydžiu  $\Delta T$ , kuris būtinas, kad įsijungusi rėlė vėl išsijungtų, bei bus išspinduliuotas į aplinką. Laikysime, kad lygintuvo per laiko vienetą atiduodamas šilumos kiekis lygus  $q$ . Tuomet pasinaudojus (1) lygybėmis, nagrinėjamiems dviem atvejams šilumos balansą galima bus užrašyti taip:

$$\frac{U_0^2 t_0}{R} = mc\Delta T + qt_0, \quad (2)$$

$$\frac{U_1^2 t_1}{R} = mc\Delta T + qt_1, \quad (3)$$

kur  $c$  – lygintuvo savitoji šiluma,  $m$  – jo masė. Iš (3) atėmę (2) ir gautą išraišką pertvarke, gauname

$$q = \frac{U_1^2 t_1 - U_0^2 t_0}{R(t_1 - t_0)}. \quad (4)$$

Aišku, kad, mažinant įtampą, įjungimo laikas vis didės. Ribiniu atveju su pirmuoju nariu šilumos balanso lygtyje (3), kuris nepriklauso nuo įjungimo laiko, galima bus nesiskaityti. Taigi pažymėję ribinę įtampą  $U_{\min}$ , turėsime

$$\frac{U_{\min}^2 t_3}{R} = qt_3.$$

Iš čia, pasinaudoję (4), gausime

$$U_{\min} = U_0 \sqrt{\frac{\left(\frac{U_1}{U_0}\right)^2 \frac{t_1}{t_0} - 1}{\frac{t_1}{t_0} - 1}}.$$

Įstatę sąlygoje duotus dydžius  $U_1/U_0=0,9$  ir  $t_1/t_0=2$ , gauname

$$U_{\min} = U_0 \sqrt{0,62} \approx 0,8U_0.$$

Taigi, tam, kad termoregulatorius sugebėtų palaikyti reikiamą lygintuvo temperatūrą, tinklo įtampa nuo nominaliosios vertės turi skirtis ne daugiau kaip 20%.

## Eksperimentas

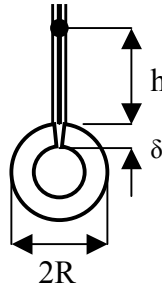
### 11. Uždutis. Raskite kūnelio savitąją šilumą.

**Priemonės.** Tiriamasis kūnelis, termiškai izoliuotas indelis su dangteliu, stiklinis kapiliaras su burbuliuku gale (kapiliaro vidinis skersmuo 1,1mm, burbuliuko sienelės storis 0,5mm), tūrio matavimo cilindras, milimetrinio popieriaus juostelė, svirtinės svarstyklės su svarelių komplektu, indas su kambario temperatūros vandeniu, siūlas, indas su tirpstančiu ledu, plastilinas.

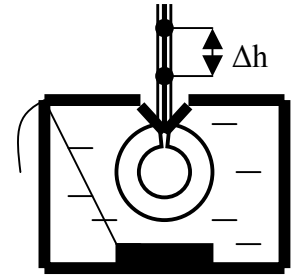
Kambario temperatūra žinoma.

### Sprendimas.

Pirmiausia iš kapiliaro su burbuliuku pasidarome termometrą. Tuo tikslu paimeime į rankas burbuliuką ir truputį pašildome jame esantį orą. Po to, paimeime pirštais kapiliarą ir jo galą panardiname į indą su vandeniu. Auštant orui, į kapiliarą bus įtraukta truputis vandens (1 pav.). Kai vėl visiškai nusistovi pusiausvyra, milimetriniu popieriumi išmatuojame aukštį  $h$  (1 pav.). Be to, apvynioję milimetrinio popieriaus juostelę apie burbuliuką, nustatome burbuliuko išorinio paviršiaus apskritimo ilgį  $l$ .



1 pav.



2 pav.

Turint šiuos dydžius, nesunku apskaičiuoti kapiliare ir rutuliuke esančių dujų tūrį

$$V_0 = \frac{4}{3} \pi \left( \frac{l}{2\pi} - \delta \right)^3 + \frac{1}{4} \pi d^2 h, \quad (1)$$

kur  $\delta$  – burbuliuko sienelių storis ir  $d$  – kapiliaro vidinis diametras. Prie kapiliaro plastilinu prilipdome milimetrinio popieriaus juostelę. Termometras paruoštas.

Toliau eksperimentą tęsiame taip. Į termiškai izoliuotą indelį įpilame kambario temperatūros vandens, tūrio matavimo cilindru išmatuojame šio vandens tūrį  $V_v$ . Tai reiškia, kad į indelį įpildo vandens masė

$$m_v = \rho_v V_v, \quad (2)$$

kur  $\rho_v$  – vandens tankis. Pro skylutę indelio dangtelyje prakišame kapiliarą ir su plastilinu jį įtvirtiname. Prie tiriamojo kūnelio pririšame siūlą ir kūnelį panardiname į vandenį su ledu. Kai kūnelis atauš, paėmę už siūlo jį ištraukiame iš šilto vandens, greitai panardiname į vandenį, esantį izoliuotame indelyje, ir indelį uždengiame. Kai indelyje nusistovi pusiausvyra, vandens temperatūra nukris nuo kambario temperatūros  $T_0$  iki  $T$ , todėl dujos kapiliare iš 1 padėties nusileis į 2 (2 pav.). Milimetrinio popieriaus juostelėje atskaičiavę lašuko padėties pakitimą  $\Delta h$ , galime paskaičiuoti dujų tūrio pokytį.

$$\Delta V = \frac{1}{4} \pi d^2 \Delta h. \quad (3)$$

Iš dujų būvio lygties turime

$$\frac{p_0 V_0}{T_0} = \frac{p V}{T}.$$

Kadangi  $p_0 = p$ , iš šios lygybės seka

$$T = T_0 \frac{V}{V_0} = T_0 \left( 1 - \frac{\Delta V}{V_0} \right), \quad (4)$$

$$\Delta T = T - T_0 = T_0 \frac{\Delta V}{V_0}. \quad (5)$$



Dabar užrašome šilumos balanso lygtį

$$mc(T - 273) = m_v c_v \Delta T,$$

kur  $m$  – tiriamojo kūnelio masė,  $c$  – jo savitoji šiluma,  $c_v$  – vandens savitoji šiluma. Pasinaudoję (4) ir (5) išraiškomis, iš pastarosios lygybės gauname

$$c = c_v \frac{m_v}{m} \frac{T_0 \frac{\Delta V}{V_0}}{T_0 \left(1 - \frac{\Delta V}{V_0}\right) - 273}. \quad (6)$$

Svarstyklėmis nustatome tiriamojo kūnelio masę, iš formulių (1), (2) ir (3) paskaičiuojame  $V_0$ ,  $m_v$  ir  $\Delta V$ .  $c_v$  ir  $T_0$  žinome. Įstatę visus šiuos dydžius į (6), randame tiriamojo kūnelio savitąją šilumą.

Užduotys ir sprendimai skelbiami iš leidinio:

TRISDEŠIMT KETVIRTOJI JAUNŲJŲ FIZIKŲ OLIMPIADA. *Parengė V. Dienys*

*Pastaba: ši informacija interneto svetainėje [www.olimpas.lt](http://www.olimpas.lt) skelbiama nuo 2007 02 28.*